

[Lenger]

rer os med sin tilstedeværelse, og jeg vil gerne bede om at få oplyst, om det, som justitsministeren skriver i bemærkningerne til dette lovforslag, skal forstås sådan, at socialministeren ikke har tænkt sig at foretage sig noget.

Det var også vigtigt for VS, at vi ved denne lejlighed fik en forbedring af mulighederne for samvær. Vi præciserede dog, at samværsreglerne ikke måtte udformes alt for firkantet. Vi mener, man skal tage hensyn til, om forældrene bor tæt ved hinanden eller bor langt fra hinanden. Jeg mener, man skal tage hensyn til, at børnene ikke bare skal være alle de sure dage med arbejde og skole hos den ene og alle de gode dage med ferie og solskin og ispinde hos den anden. Vi mener også, man skal tage hensyn til børnenes udtrykte mening. Man kan både i dag og også efter det lovforslag, som er fremsat, slæbe børnene til samvær mod deres vilje, mens man ikke kan slæbe forældrene til samvær mod deres vilje. Men med disse modifikationer og et par stykker mere sagde vi faktisk, da beslutningsforslaget blev vedtaget, at vi ville have en forbedring af samværet, men at reglerne ikke skulle være for firkantede. Det er uklart, om en forbedring faktisk vil blive resultatet af disse lovforslag, for forbedringen er ikke med i selve lovteksten, og i bemærkningerne står det meget uldent. Vi mener, det ville være umuligt at have det med i selve lovteksten, men vi mener, at klarheden godt kunne være noget større i bemærkningerne til lovforslaget, og vi vil være meget opmærksomme på, om den del, der drejer sig om forbedring af samværet, faktisk i praksis vil blive ført ud i livet, når dette lovforslag engang træder i kraft.

I hovedtrækkene er vi tilfredse med ministerens lovforslag, og vi vil som nævnt give ministeren den rose, at vi er positivt overrasket over udformningen og positivt overrasket over hurtigheden i ministeriet. Da det er så sjældent, vi har lejlighed til at rose ministeren, vil vi udnytte denne lejlighed og gøre det godt og grundigt. Hvem ved, hvornår vi får en lignende chance igen? Mens det åbenbart ikke glæder ministeren, at vi kan give tilslutning til hans lovforslag og til principerne i det, så håber vi, at rosen for det hurtige arbejde kan hjælpe lidt på den, synes jeg, utrolig gnavne fremsættelse af disse lovforslag.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

I modsætning til den foregående taler kan jeg altså ikke komme med de store, begejstrede ord for disse lovforslag.

Kristeligt folkeparti betragter familien som samfundets grundvold, og vi mener, at med disse lovforslag rokker vi ved det fundament, som vort samfund er bygget op på. I hvert fald er det vort synspunkt – som deles af mange mennesker i vort land – at man skal bygge på ægteskabet. Man kan sige, at det giver mange problemer, og der er mange skilsmisser, der er mange vanskeligheder i dag, men i stedet for at gå bagvendt til problemet, som jeg mener man gør nu, kunne man se noget på årsagerne til den situation, vi har, om det ikke var bedre, at vi kom med en lovgivning, som styrkede ægteskabet, at vi så på skattelovgivningen og meget, meget andet. I det hele taget, at man sørgede for at få en bedre familiepolitik, sådan at forældrene ikke kom i de stressede situationer, som de ofte kommer i i dag. Vi kan godt sige, at mange problemer opstår, fordi man ikke har fornøden tid til at tale sammen. Der kunne være meget andet at se på dér.

Kristeligt folkeparti må altså vende sig imod, at man får en fælles forældremyndighed. Der er i dag talt så mange smukke ord om barnets tarv og barnets retsstilling, og hvor godt barnet skal have det. Men vil barnet få det bedre med en fælles forældremyndighed? Jeg tvivler meget, meget på det. Det er nogle af de problemer, som vi må tage op i udvalget og få grundigt belyst.

En anden ting er, at der har været mange problemer i forbindelse med skilsmisser, vel især for faderen. Mange fædre har følt, at det har været svært at få den samkvemsret, de egentlig burde have. Men der er jo så mange menneskelige problemer og tragedier i det, som vi vel ikke kan løse bare ved en lovgivning. Der skal meget, meget andet til. Jeg håber, at vi gennem vores udvalgsbehandling må få nogle af problemerne trukket frem, sådan at vi virkelig kan sige, at det, vi herinde gerne vil, er at sørge for, at barnet får så gode, trygge forhold som muligt. Jeg er bange for, at barnet ofte vil få det meget vanskeligere nu. Der er talt meget om, at det vil blive en kasterbold. Vi ved, at de fleste børn elsker deres far og mor lige højt, og det kan være meget vanskeligt at komme i den